

11. kolovýlet – 24. září 2020

Bohužel na Turnovsko, nebo spíše do okolí středního toku Jizery, se nám zase nepodařilo dostat. Tentokrát nebyla na vině výluka, vinu nelze hodit ani na České dráhy, tentokrát selhala souprava Arriva.

Mým pohledem to selhání bylo značně komické. Ráno jsem odjel elefantem na vysočanskou stanici, kam za chvíli očekávaná Arriva skutečně dorazila. Rychle odjela, ale ještě rychleji dojela. Ve stanici Praha - Satalice se tak roznemohla, že žádná síla jí nedokázala pohnout směrem k Turnovu. Marně běhal mašinfira od skřínky ke skřínce, nic naplat, mašina protestovala. Než nám firma poslala soupravu novou, vzniklo zpoždění 1 a 3/4 hodiny. Museli jsme se tedy rozhodnout, která dnešní trasu zkrátit. Zkušená jezdce Ria promptně vymyslela náhradní trasu, za předpokladu, že dojedeme pouze do Mladé Boleslavi.

A odtud jsme se vypravili nejprve podél Jizery dál na sever, poté lesní cestou přes obec Čistá až na dolní část městečka Bělá pod Bezdězem. Za Bělou jsme objevili půvab nového rekreačního střediska na místě bývalých kasáren "Ruskoj Armii". Hezké prostředí a výborná kuchyně nás kolem poledne nadmíru uspokojila. Pak jsme vyrazili až pod Bezděz. Hodiny neúprosně utíkaly, navíc se přidal déšť. Tak jsme se otočili a po klidné lesní cestě jsme se pomalu vraceli zpátky k Mladé Boleslavi. Na zdejší nádraží jsme dorazili něco málo před příjezdem vlaku do Prahy. Ten byl označen jako spěšný. Skutečnost byla zcela jiná. Trčel beznadějně skoro na každé stanici, málokterou jako spěšný vlak projel. Rozloučil jsem se ve Vysočanech a nezbylo mi než věřit, že vlak na Masaryčku opravdu dojede a že Květa to divadlo v Dejvicích přece jen stihne.

Dnes ujeto 55 km (celkem letos 677 km), účastníci zájezdu tři - Ria, Květa a já.

[fotogalerie](#)